

SETMANARI AUTONOMISTA D'ESQUERRES

Redacció i Administració: Canovelles, 6

INFORMACIONS DE LA COMARCA**GRANOLLERS****Aviat haurem de parlar-ne, aviat...**

Els encarregats de malmenar el poble de Granollers en aquest temps de la segona dictadura, no saben on toquen. Els escolanets d'En de Riba, ni en el supost que vulguessin demostrar que els governants de la ciutat en els darrers temps de la Dictadura primorriverista no havien obrat tan malament com la gent es creia, no ho podrien fer millor. Perquè, ciutadans, és ben segur que de seguir pel camí emprès per l'alcalde, senyor Rosàs, i els qui l'acompanyen, aviat haurà arribat el moment de parlar amb elogi de l'actuació dictatorial a Granollers de tots aquells homes que, a la caiguda de Primo de Rivera, també sofriren (per extensió) els dictats que mereixen sempre els qui, a l'empar d'una dictadura, desencadenen totes les passions, baixes i miserables, que tenen en incubació en llurs ànimes roïnes.

Doncs és el cas que a Granollers els dictadors d'aquella segona dictadura, que acabarà ensorrant el país i abocarà irremissiblement el poble a una guerra civil, governen tan malament, que ja no s'els pot demanar res més. I, si ara que anem vers la normalitat ho fan de manera tan irreflexiva i absurda, esgarrafa només de pensar com hauria estat el govern de Granollers i quin esdevenidor s'hauria presentat als homes d'esperit liberal, si durant els sis anys llargs de Dictadura (amb majúscula) els alcaldes de Granollers s'haguessin dit Rosàs i Macià, Pineda i Carrencà, Montanyà i Guasch, etc., etc. A ben segur que, a més d'un, se l'hauria obligat a passar les portes de la ciutat nostra per enviar-lo a l'exili, si us plau per força.

Aqueixes reflexions ens les hem fetes més d'un cop, en veure com abusen del manament uns homes sense noció de cap virtut cívica, i amb una fòbia reconcentrada vers tot quant representa espiritualitat, tolerància, llibertat, democràcia, igualtat de tracte social, etc., etc. Perquè ni a l'Alcalde ni a cap dels consellers efectius, ni dels *honoraris* que aconsellen, els hem vist moure's per cap ideal superior. Per a ells, tot quant no sigui vil materialisme, que es tradueixi en rendiment positiu en son erari par-

ticular, o venjances personals, de les de classe més baixa, res no té cap importància. Els problemes vitals que té plantejats la ciutat de Granollers, no els preocupen poc ni mica; la pau i l'harmonia entre els granollerins, res no els importa; i la tranquil·litat de consciència que té aquell qui obra bé, a ells, que sols fan el bé quan s'equivoquen, no els interessa.

El cas de Granollers és insòlit; i quasi ens farien dir que és únic en l'història dels municipis de R. O. de la segona dictadura. Temps tindrem per a establir un estat comparatiu entre els ajuntaments de la primera dictadura i el que en apariència presideix En Rosàs. Cal solament esperar: els fets ja es descabellen per si sols, gràcies al poc senderi que tenen els que manen.

Ara mateix, l'alcalde Rosàs i Macià ha denunciat al jutjat tota la minoria consistorial. Voleu cosa més extraordinària? On trobarem un poble que tinguin i aguantin un alcalde d'aquesta naturalesa?

Amb motiu del darrer ple consistorial, va haver-hi l'aldarull que tothom sap, sense conseqüències de cap mena, sinó la d'haver de sortir per la porta falsa (i amb més por que goig) l'alcalde se-

nyor Rosàs, el mateix que quan xiulaven als consellers de la minoria (aquests mateixos que ell avui porta al jutjat) reia tot satisfet i en un to tot xiroi deia que era l'«avalancha» del poble que volia fer justícia. I quan uns mesos després aquesta «avalancha» varia de criteri i protesta de la manera com procedeix l'Alcalde, En Rosàs i Macià *vol fer processar tots els consellers de la minoria*. On s'és vista semblant despreocupació? I d'això en diuen bones persones?

L'Alcalde i els mals consellers que té, han perdut el cap: cosa que toquen, cosa que trenquen. I com que han perdut el cap, mentre el busquen van donant cops per les parets. Conseqüència d'això que venim dient, serà que la política local s'enverinarà com ho estava en aquell temps que valdria més no recordar; essent-ne la causa, tant aleshores com ara, la maldat d'uns quants, que mouenels ressorts més rastrers de la baixa política.

A tot això no s'hi veu el fi. Les denúncies plouran al Jutjat de la forma que ningú no espera. La honorabilitat de les persones quedarà com quedarà, i tot s'haurà realitzat per obra i gràcia d'En Rosàs, mogut per uns que sols disfruten quan fan mal, i tots ells emparats per un individu avesat a manar com en els temps del feudalisme, com és el Vicepresident de la Diputació de Barcelona, En Jaume de Riba i d'Espanya (abans Santiago).

Més, aquestes manifestacions de con-

Denunciem al Fiscal de S. M.

...Que fa prop de tres mesos està reclòs en la presó del Partit, per manament de l'Alcalde, En Albert Rosàs i Macià, un pobre home de vuitanta anys, anomenat Josep Pujolà i Batlle al qual, sense intervenció de la família, se'l vol tancar en el Manicomi.

...Que el Cap de la presó ha exposat quelques vegades a l'Alcalde la necessitat de resoldre aquest assumpte, que és el general comentari en tots els cafès de la ciutat, i que implica responsabilitat.

...Que no s'explica un tal estat de coses, si es té en compte — com diu a tothom que vol sentir-lo el Secretari particular de l'Alcalde, En Pere Pineda — que costa a l'Ajuntament, el pobre home que està a la presó, més d'un duro diari de queviures, que en forma de «bonos» se li faciliten.

...Que de públic es diu que no passarà res; que hi jugarà la política, i que es trobarà la sortida, car potser fora violent, per al senyor Jutge d'Instrucció, de quina prohibitat no dubtarem mai, haver de procedir contra un Alcalde de R. O.

Fiem en que justícia serà feta i que no quedarà en la impunitat un tan repugnant fet, impropri d'homes que es diuen cultes.